

EUSKERAREN JATASUNA

"Tolerantzia" onartuzeko
egin bearco alegiñ?
Euskerak ba dau eroapena,
jasatasuna be, bardiñ;
jasan, eroan iñoren berbak
geureak galdu eragiñ;
noiz arte jasan bearco
orrenbeste buru ariñ?
Jasatasuna, maitasun barik,
Euskeraren eriotz-miñ.

Euskera dogu bere sustraitik
izkuntza zaar, garbia,
iztegi sakon, gozo-gozotik
dario iturri bizia,
agortu daigun oso osorik
bere ur-begi joea;
Euskerak ba dau bere izkera
sorburutik etorria,
zanga ta zanga edan dagigun
bere ardo zar, gorria.

Itzari eutsi, esan oi dogu
gure artean sarritan,
euskera berba bakoitzari
eutsi ziñez ta benetan;
geureak diran itz
sustraituak
zaindu toki guztietan;
gogoz ikasi gure Euskera
bere mamiñ-mamiñetan;
besteen berbak bear ezker
betoz gurera azkenean.

Bide bat dago alkar aitzeko:
gogoz ikasi izkuntzak.
Iñork ez ditu iñoiz galduko
bere izate ta moduak;
gure Euskerak ez bediz galdu
bere euskalki jatorrak.
Gaurko joera bide erreza da
eta jokera lasaiak.
Euskerea ez ikastearren
jo ta jo erderakadak.

Peru aldetik entzuten oi dot
España'ko irratia,
arratsaldetan egaz datorkit
Euskeraz mintzo-aldia;
Euskera naasi ori entzunaz
artzen dot lotsa gorria,
gure Euskerak berez izanik
esakera berezia,
erderatik, berbeta makurrez,
artzen dabe esabidea.

Esperantoa asmatu zala
badira ainbat urteak,
izkuntz naaste bat egiñ nai
eben
orduko ameslariak;
Euskerantoa egiñ nai dabe
gaurko euskaldun "barriak",
naaste orrekiñ agertu dira
mordoillokeri gorriak,
oker bidetik doaz gaur egun
gure Euskeraren etsaiak.

;;;EUSKALDUNAK!!!

Aberriaren sena
asmatu ba'leikide
irudimen garrak...!
Euzkotarrean izarra
ikusi al ba'leiste
nere gogo zarrak...!

Illezkor zaran enda,
otsoak ezin austu
zure gogo indarra.
Egiaz zagoz, zutik,
Aberriak damotsu
gizontasun garra.

Erri onen bizitzan
urteak aztu ziran
askatasunean;
gero, etsaiak il nai,
baña zure gogoa
bizi zan barnean.

Bakean eta gudan,
ernai, ikusi zaitut
gizontasunetan;
berez, bake zalea...
guda oiñean gogor,
zure eskubidetan.

Onoimen ederrenak,
beti, jazo zaitue
Aizkorritik gora;
ariman daroazu
egiak daukan ziña
gizonen gogora.

Zure itza bakarra zan,
egi garra erion
biotz ezpaneana;
iñor ez zendun saltzen
gizon gaiztakerien
maltzurkerietan.

Lanak ez dau bildurtu
euskaldunen gogoa
baserri zarrean;
ardiak eta beiak,
are, alper ta goldak
lagun zitunean.

Baserrietako olak
tximimidun lantegi
biurtzera doaz;
aurrera doa, ernai,
Euskalerra osoa
lanaren gogoaz.

Jakintza ta fedea,
biziaren eusgarri,
daroaz gogoan;
ortxe, izango poza,
maitasunaren bidez
geroko geroan.

Paulin

